

מנ:

עין משפט
נר מצוה

א מ"א מ"ח מהלכות
 שחיטה הלכה יד קמג
 עשין פג עוש"ע י"ד ס"ו
 סעף א:
ב מ"ח פ"ד מהלכות
 מאכלות אסורות
 הלכה כב ופ"ד מהל'
 אסורי מוצה הלכה א ב:
ג מ"י פ"י מהל' נזקי
 ממון הלכה ב והלכה
 יג:

שור שנגח ד' וה' פרק רביעי בבא קמא

היכא דבדק זור. דהיינו בעין מקילה (בא) בתמיס: אטו סבין
 סבביא באורייתא. שהתא שטימוטו שהיבא להמיר יותר משחטות
 זור: והשתא דנשקא ליה אכילה והנאס מלא יאכל. כרבי אבהו
 להיבא דשחטות וכו"ס להיבא דקליות בעל השור תקוין למה י: א: א
 לא דמתיא דפירש מן
 דמתיא דפירש מן

נחמיה: אחין וגמלין ריבויין: שפיעט
לחם פ' אלכריך חירא. לא ידע מה
נרות: נקי מחלי כופר. דלא חימא
כשהמים משלם לחם לו כופר כי חימא
דנפקין ח"י: אחר לו ריב עקיפא.
פשיטא דפטור והלא חס חייב היה
אין תשלומי לחם מגופו וזה שנקל
ממה משלם יאמרו לו בעלים הביאחו
לכ"ד ושלמו לך הימנו: אין דיני.
אין מדרשי גבי שאני דורש חס
כשהמים על פי עד אחד שאינו נסקל
אלא ממנה חיימה לשלם להכי לאטריך
קרא: מודה בקנס. פטור וכי היכי
דמפטור מקטלא מפטר נמי מופר
ולמה יני קרא. והוא הדין דהוה מני
למפקד אחד אחד פשיטא דפטור:
קסבר כופרא כפרה. לשיכר אין לא
מעטי הוה אמינא לייחייב בין צעד
אחד בין ע"פ עצמו כי היכי דמיהו
ליה כפרה: אלא כמספוקי להרוב
כו'. דפטור מסקילה כדחנן כחמני
(לקמן דף מה). מספוקי אחר ליה
כרישא. דלאוי קדולה היה עלה
ודאי לאטריך קדולא איהו על פי
אחד כי ראיין קטנה היא דלאיכא
לאחזניה מודה בקנס פטור ובעד
אחד נמי איכא למימר פשיטא ללא
מחייב דהא חרי בעינין לאספוקי ממנה
ואפילו גבי מועד נמי פטור:

הוא קסבר ¹כופרא כפרה תניא איךך אמר לו רבי
 גיניך שדיני בזה שחייב מיתה אין דיני אלא במתכוון
 ג את האדם למצרי" והרג "ישראל לנפלים והרג בן
 ברישא רב כהנא משמיה דרבא אמר מתכוון אמר ליה
 מיה דרבא אמר המית אמר ליה ברישא רב כהנא
 גון אמר ליה ברישא משל לציד ששולה דגים מן הים
 משבח

ואמר דברים לקח ס"ל דאמר לתמן (ד' מג.) כטאין השור בקבילא
 אם כופר לרבותי כופר שלא בכוונה כדבי יוחנן דלקמן אבל אם עבד
 עבד מן העבדים דלקמן לית ליה לרבי אליעזר וא"ם ויתא נקי ממדי
 וקמן הדין אטעריך למפטרי כל ביהן דבתא ליתא קאם בכוונה
 עבד ולא אלא לחיובא דרמיב פסאליה כגון כופר וקנס ודמי
 עבד כלומר משלשים של עבד ולא כפי למנקט נקי מחצי כופר משום
 דין דמועד איבא דמיס שלא בכוונה דמבטח לקמן אלא הייני עטמא
 יא בתא לא אטעריך למעט דמיס וא"ם והא לקמן ליתנין אשו אלו
 לא בתא לא שייך כופר כלל הדאמס כופר לא עבדיקין דמיס אלא שור
 בכוונה ועי"ל טעם אחר לר"א דמסתבר ליה לאוקמי בכופר מבבל
 שישלם כופר וא"ם לרבי יוסי הגלילי דאמר הם משלם חצי כופר
 ואל דפרישית וי"ל דאין דומה לו כבדא לפוטרו מחצי כופר מאחר
 יאודה מועד משלם כופר שלם אע"פ כהשור נשקל דרמיב והשור
 קין משלם מגופו דלא תמות בתקופת עומדת וי"ל דאין מועד דגלי
 כמיב כדבדא לא מאי למיקף אלא מניוקין וניוקין גופייהו מגופו:

וְשֵׁל (שֵׁל) וְנִרְשָׁה פָּרָח בֶּן הַחֲסִידִים (מְחַדֵּשׁ ד' מ.ח. וְשֵׁל) מִי הַקְּדוֹמֶרֶס
 וְקָנָם הָיָה וְיִמְחָל לִרְיָא הֵיכָן מֵאִזְּךָ דְּהִיבָתָּ שׂוֹר הָאֵל קָנָם וְכִפִּיָּק
 וְכִי מֵשׁוּס הָאֵל קָרֹב אֶל מְמוּמָה וְכִי בִּכְךָ מִיָּמִי פָּקֹד מְטַעֵס
 וְהֵיכָא בִּי כְּגֹן שֶׁל שֵׁי שׁוּפָתִים וְמַעֲדִיז עֵלָיו מֵשׁוּס דְּלֹאס פָּקֹד אֶלֶל
 וְהֵיכָא לְהַעֲד בִּי עַל חֲסִירו דְּמִחְמוֹ שְׁאֵלָתָם עַל חֲסִירו נֶאֱמָר גַּם עַל
 שֵׁיטָא אֶלֶל מְמוּמָה הָאֵל בִּינָן שֶׁלָּה בָּהּ לְהַעֲד עַל חֲסִירו:
 וְנִמְכָּר קָדֵר אַחַד דְּלִין סִבְרָא לִימָר שֶׁלָּה יִחְשָׁב מַרְשִׁיעַ עֲמָו
 וְיִזְוֶה אֶלֶל הַפְּסוּטָא וְיִמָּר נֶהֱטָ:

לא

ד"ר רבקה צור ב"ר. אפי"ג דשמיטה צלור כסירה מכל מקום
 כיון דרף שמיטה ענין שקילה אסרה חורה ומשני אטו
 תמידי בשבין ולא אחיז צור אלף מריבויא קר הוא עיקר שמיטה
 צלור אפילו בשבין דלמחלה כמו בסקין ולפיכך אין לחלק כלל בין
 צור לסקין וצור הוא למחלה לאתוי

היבא דברק צור ויש
סקילה אבל היבא דש
אטו סכין כתיבא באו
במגל יד בצור ובכ
והשתא דנפקא ליה
הנאה מלא איכל את
למה לי להנאת עורו
כשרו הוא דאסור בה
כנהא קשמעי כה
תנאי דמפקי ליה ל
לדרשה אחרינא [אברהם]
עורו מגא להו נפקא
המפל לבשרו מאי גיה
לא דריש כדתניא ע
לה נחמיה העמוסי
שבתורה כיון שהגיע
פירש אמרו לו תלמודי
מה תהא עליהן אמר
שבר על הדרישה
הפרישה עד שבא ר'
אלהך תירא לרבות
ובעל השור גקי רבי א
מפחד אמר לו ר' עקיב
משתלם אלא מגופו ה
לך אמר לו רבי אליעזר
בוה שחייב מיתה אין
האדם על פי עד אחד

פי בעלים מודה בקנס
אליעזר עקיבא כך אני
להרונ את הברכה וו
קיימא * הי אמר ליה
ברישא רב מבויוי מ
משימה דרבא אמר מר

הגלגל משום קפוא האנשים ודמיוני עבד דהיינו ששים של עבד אל
דלה משלם קנס ואפי"ג דכופר מחייב רבי אליעזר היינו משום דדריש
אלא דריש דה"ק ר"ל לקמן וסבירא דרבי עקיבא דס"ד דחס משלם דמי
עבדא דמחש משרי וסבדמחש דלה משלם קנס משלם דמיס דכחשע
עבדא בכונה נמי פשיטא דלה משלם דמיס א"ל א"ל סבירא להעמיד
לדלותא ולפי הנעשים הללו אי"ש נמי לרבי עקיבא דדריש לקמן נקי מדמי כן
דכחשע עבדא מועד נמי פטור שלא בכונה ולא צ"ל לאוקמי נקי מדמי כן
דכחשע עבדא או משום דדמיס לא כמידי או משום דכיון דלה אשכחן כן
בכונה מפור שלא בכונה אפי"ג דליכא כופר בנאש וי"ל דלה דמי דל
דשדין ביה כופר ואפי"ה ליכא כופר בנאש א"ל סבירא לחייבו דמיס של
דנאש דהכי משמע ליה פשיטא דקרא דמחייב בתיבא וא"ש שור נאש
וקאמר נקי מדמי דלדוט טפי ואל ליה למימר נקי מחייב כופר מנא
דשמיטתו הכתוב ח"ו: **הביאור** לבית דין וישי"ש פ"ד. וא"ש והא לר
וסקל ובמאי א"ש כופר ויתא עלוי אי"ש משלם מן ההללים אפי"ג דלענין
גיבה קרא ושמה מזה מועדת מחייבו הכתוב כופר שלם אכל חל
על פי עד אחד או ע"פ ב' בעל"ם. גריס פירא המעורבת (והחסי' ד'
דשור א"ל והרג על פי בעל"ם א"ל נגזר א"ל רובע משום דמודי

[illegible]

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

ו. את יי אלהיך תירא
ראתו תעבד ובשמו
תשבע: דברים ו יג

גליון הש"ס

נִסְּׁ הִי אִמִּי לִיחַ בְּרִישָׁא.
כַּעֲן וַה נִּדְה דִּף יִג ע״א:
תּוֹסׁ ד״ה נַפְקָא כּוֹ אִי
נִסְׁ רִוצָה לִישׁב. כַּעֲן וַה
ע״ לְקַמֵּן מוֹ ע״א כְּמוֹסׁ
ד״ה מַחִי טַעמָא גּוֹסֵה
וּסׁ׃

מוסף רש"י

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones